

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 1. oktober 2008
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2008-792-0650
Dok.: AHN40507

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1074 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. september 2008.

Brian Mikkelsen

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

**Spørgsmål nr. 1074 af 4. september 2008 fra Folketingets Retsudvalg
(Alm. del):**

”Ministeren bedes fremsende en redegørelse om samspillet mellem retsplejelovens § 1017 og folketingsmedlemmers mulighed for at ytre sig om konkrete sager ved domstolene, der ikke er endeligt afgjort.”

Svar:

Justitsministeriet går ud fra, at der med spørgsmålet sigtes til bestemmelsen i retsplejelovens § 1017, stk. 2, nr. 3.

Efter denne bestemmelse straffes den, som i tale eller skrift, beregnet på at virke i en videre kreds, forsættelig eller ved grov uagtsomhed, så længe endelig dom i en straffesag ikke er afsagt, fremsætter udtalelser, der er egnet til på uforsvarlig måde at påvirke dommerne, domsmændene eller nævningerne med hensyn til sagens afgørelse.

Bestemmelsen i retsplejelovens § 1017, stk. 2, nr. 3, som blev indsat i loven i 1936, har sin baggrund i, at man havde set eksempler på, at dagspressen, mens domsforhandlingen i en straffesag stod på, havde indeholdt artikler, der ret indgående drøftede mulighederne for tiltaltes skyld eller uskyld – hvilket man fandt særdeles uheldigt, særligt i nævningesager, jf. herved Rigsdagstidende 1935-36, tillæg A, sp. 2914.

Bestemmelsen i retsplejelovens § 1017, stk. 2, nr. 3, er imidlertid ikke begrænset til kun at omfatte pressen, men må efter Justitsministeriets opfattelse antages generelt at finde anvendelse på den, som fremsætter udtalelser af den i bestemmelsen angivne karakter, uanset om der f.eks. er tale om personer tilknyttet pressen, privatpersoner eller personer, som er medlem af Folketinget.

Om en person har fremsat udtalelser, der er egnet til på uforsvarlig måde at påvirke retten som anført i bestemmelsen, vil bero på en konkret vurdering af de nærmere omstændigheder i den enkelte sag, herunder bl.a. en vurdering af, hvem der har fremsat udtalelserne, hvad der er sagt, og i hvilken sammenhæng dette er sket.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at bestemmelsen så vidt ses i (trykt) retspraksis kun er anvendt i forhold til pressen, jf. kommenteret retsplejelov (7. udg., 2008), side 545, med en nærmere omtale af dommene gen-

givet i Ugeskrift for Retsvæsen 1955, side 186 Ø, og Ugeskrift for Retsvæsen 1982, side 1022/2 H.

Om den nærmere rækkevidde af bestemmelsen i retsplejelovens § 1017, stk. 2, nr. 3, kan i øvrigt henvises til bl.a. Bernhard Gomard, Studier i den danske straffeprocess, 1. udgave (1976), side 398, og Hans Gammeltoft-Hansen, Strafferetspleje I, 2. udg. (1998), side 46.

Kopi af den nævnte juridiske litteratur vedlægges.